

RABÍ, BOJANOVICE a ČEPICE

RÁBSKÉ NOVINY

ČÍSLO 31.

KE ČTENÍ ZDARMA

12. SRPNA 2015

5 let

130. výročí založení SDH Rabí

Foto: Jaroslav Potužník

ČTENÁŘI,
DĚKUJEME
VÁM!

Mezi řádky

Rozrazil rezekvítek je nízká luční rostlina s nepřehlédnutelnými modrými květy a jestli na ni někdo šlápne, bude pršet. Říkalo se jí *bouřka*. Jako děti jsme nikdo nechtěl, aby o prázdninách přšelo! A pokud si dobře vzpomínám, kvůli mně nikdy nepřšelo. Obecně platí, že si ve vzpomínkách uchováváme dny zalité sluncem. Z mnoha dobrých důvodů. Pošetilé by bylo vysvětlovat si takto letošní sucho a tropické teploty. Že na vině jsou děti a neměnná pravidla hry.

Přesto holínky a voda k prázdninám neodmyslitelně patřily. Jezdila jsem v nich na kole, chodila po vsi, v potoce i do konzumu a nemuselo být zrovna po dešti. Odpadlo zdržení s přezouváním a čas se mohl trávit mnohem důležitější činnostmi. Alternativou bylo lehčí obutí v podobě *Jarmil*, které bylo třeba přes prázdniny *donosit*. Dost jsem je nesnášela. Zvládnout prázdninový time management je vůbec nejdůležitější disciplína. Obutí je jen zlomek celého procesu. Vždyť nikdy jindy ten čas neutíká rychleji než o prázdninách! Popírá tak význam slova *prázdniny*, kde nejsou žádné „prázdné dny“. Tím chci říct nejen to, že prázdniny jsou časem dětí, s dětmi, pro děti, ale také to, že dobré zůstává popř. se přiměřeně vyvíjí.

Obutí i hry...

Ráda bych zmínila ještě jednu událost současných dní. Před pěti lety, 19. srpna 2010, vyšlo první číslo Rábských novin, mělo 12 stránek. Hlavním tématem tohoto vydání byla oslava 125 let od založení SDH Rabí (předtím vycházel informační zpravodaj o dění v obci 1x do roka).

Dnes (o 5 let starší) vydání informuje o stejné události. Doufáme a přejeme si, abyste naše/Vaše noviny považovali za užitečné a aby se Vám i nadále líbily. A nebudu už déle zdržovat: jděte k vodě a vezměte si noviny s sebou. Děkuje. Dobré počtení přeje

Eva Dušková

O ZNÁMCE

Začnu své povídání o známce Rabí trochu zešíroka. Česká pošta vydává dva druhy známek, známky výplatní a známky příležitostné. Známky výplatní všichni známe, jsou to portréty našich prezidentů. Mimochodem, jsou výjimečné v tom, že jsou to portréty žijících osob. Další výplatní známky jsou např. znamení zvěrokruhu, postavičky ze Čtyřlístku nebo historická auta. V poslední době se hodnota výplatní známky vyjadřuje písmeny. „A“ je známka pro vnitrostátní poštu, „E“ pro poštu v rámci Evropy a „Z“ pro poštu mimoevropskou.

Výplatní známky se prodávají na všech poštovních úřadech. Když se vyprodají, Poštovní tiskárna cenin udělá dotisk.

Příležitostné známky se vydávají k různým výročím či událostem, ale převážná většina příležitostných známek jsou emise, které se každý rok opakují. Patří k nim např. „Ochrana přírody“, „Technické památky“, „Osobnosti“, „Umělecká díla na známkách“ nebo „Krásy naší vlasti“.

Tyto známky jsou k dostání jen na vybraných poštách. Z Rabí nejbližší je to pošta v Sušici. Příležitostné známky jsou vydávány v určeném nákladu a nelze je dotiskovat.

„Největší hradní zřícenina v ČR – Rabí“ patří do emise „Krásy naší vlasti“. Od roku 1993 vyšlo již 44 známek v této emisi s námětem téměř výhradně městských a církevních architektur, hradů a zámků. Zámka Rabí má primát v tom, že jejím námětem je poprvé hradní zřícenina.

Zadání na vytvoření známky Rabí jsem od České pošty dostal v dubnu 2014. Byly v něm uvedeny předepsané texty na známce, způsob tisku a její formát. Přitom návrh se předkládá v šestinásobném zvětšení. Použitá technika návrhu není předepsaná. Může to být třeba kresba pastelkami. Rabí jsem vytvořil jako olejomalbu na papíře. Co není v zadání určeno,

v čem má výtvarník volnou ruku, je konkrétní výběr námětu. Protože známka se jmenuje „největší hradní zřícenina“, rozhodl jsem se, že hrad musím zobrazit v celé jeho mohutnosti. Měl jsem doma starého turistického průvodce, kde na titulní straně byla fotografie hradu od západu, ze svahu nad městem. Je na ní vidět hrad v celé délce přes 160 m, hrad dominuje nad údolím Otavy, v dálce se zdvihají první šumavské kopce. Koncem května

Zleva: Adolf Absolon, Eva Dušková, Václav Senft, Martin Srb

2014 jsme s manželkou vyrazili na Rabí, abychom to místo, odkud byla fotografie pořízena, našli. Nemělo to být nijak těžké podle zákrytů hradních zdí. Jenže jsme to místo nenašli. Celý svah je hustě zarostlý. Nemusím snad popisovat tuto divočinu. Komu ty pozemky patří, že se o ně nestará? Ale také dobře, nemusí být vše kultivované. Je tu ráj pro ptáky a další faunu, včetně klíšťat, které jsme si na památku odnášeli.

Po neúspěchu jsme se vrátili do města a přešli na svah, kde je výhled na hrad od východu. Bohužel, ta dominance hradu nad údolím Otavy tu chybí, ale pohled je to opravdu impozantní a zahrnuje i významný objekt – kapli Nejsvětější Trojice. A také důležitou „třetí bránu“, kterou jsem pak nakreslil pro rytinu na obálku prvního dne vydání.

Zámka vyšla 27.5.2015 a byla na Městském úřadě Rabí slavnostně pokřtěna dne 5. června 2015. Je to moje 22. známka.

Adolf Absolon

JAK VZNIKÁ POŠTOVNÍ ZNÁMKA

Odpověď na otázku „*Jak vzniká poštovní známka...*“ není zcela jednoduchá.

Je to totiž poměrně dlouhý a složitý proces, o kterém veřejnost, kromě filatelistů, nemá představu. Málokdo tuší, že se tohoto procesu může zúčastnit každý občan. Každý má právo a možnost podat návrh na téma, které by se mohlo na poštovní známce objevit.

Všechny nápady a návrhy se shromažďují u vydavatele, kterým je Ministerstvo průmyslu a obchodu. Zde zasedá Komise pro přípravu emisního plánu poštovních známek. Komise je složena ze zástupců Ministerstva obchodu a průmyslu, Ministerstva kultury, České pošty, Svazu českých filatelistů a rovněž historiků a výtvarníků. Komise stanoví počet a téma jednotlivých známek na příslušný rok.

Takto vytvořený emisní plán přichází na Českou poštu, kde několikrát do roka zasedá Komise pro výtvarné řešení českých poštovních známek. Zde se podle povahy tématu zadají

jednotlivé známky výtvarníkům a rytecům.

Jakmile Komise pro výtvarné řešení poštovních známek odsouhlasí výtvarný návrh, je třeba převést do polygrafické podoby. Pokud nejde o čistě ofsetovou reprodukci, dostává návrh na stůl grafik, který ho musí nejprve přeskreslit do linek tak, aby co nejvíce odpovídal originálu. Liniová kresba je velmi důležitá, protože ona určuje konečný vzhled grafického provedení. Provádí se ve velikosti návrhu, tedy 4 - 6x zvětšení od konečné velikosti známky.

Po schválení liniové kresby autorem návrhu i komisí se kresba fotograficky zmenší na velikost skutečné známky a nafotografuje se na ocelovou destičku. Potom již následuje úmorná, ale krásná práce, kdy rytec při dokonalém soustředění vyrývá pod lupou jednu linku po druhé až do konečné podoby známky.

Známka se většinou ale netiskne z vyrytého originálu, protože tiskový arch obsahuje větší počet známek. Proto je třeba z vyryté desky vytvořit matrici a následně známku rozmnožit do velikosti tiskového archu.

Matrice se nazývá moleta a je to ocelový váleček, který se po zakale-

ní originální rytiny natlačí na tento originál takovou silou, aby se na něj rytina obtiskla. Vrypy, které jsou na originální destičce do hloubky, jsou na moletovém válečku do výšky, takže tvoří jakési ostré stříšky. Takto vytvořená matrice se následně zakalí a postupným natlačováním do nezažehované desky se vyrytý obraz rozmnoží do požadovaného počtu.

Známka zpodobňující hradní zřezninu hradu Rabí byla provedena pětibarevným ocelotiskem z plochých desek, to znamená, že byla vyryta nejen barva černá, ale i ostatní čtyři barvy tak, aby při postupném soutisku všech pěti barev vznikl obraz odpovídající původnímu návrhu.

To je nejnáročnější technika tisku poštovních známek, která se jako unikátní užívá již pouze v České republice.

Díky tomuto umění a technologii zaujímají české poštovní známky ve světě přední místa v soutěžích a získávají mnohá mezinárodní ocenění.

Martin Srb

Oslavy výročí založení SDH Rabí - 130 let

Letos uplynulo již 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů v Rabí.

Přesněji byl sbor založen 26. května 1885. Sbor byl v té době tvořen především z řad zdejších občanů. Výzbroj a výstroj měli minimální a hlavním zdrojem na nejnужnější vybavení byly členské příspěvky, výtěžek z různých akcí a příspěví dárců. Z historie sboru víme bohužel poměrně málo, starší dokumentace se nezachovala, novější jen částečně a další prameny jsou také skromné. Ale i z toho mála, co o hasi-

SÍŇ TRADIC SDH RABÍ

v I. patře MěÚ Rabí je u příležitosti 130. výročí SDH

Rabí otevřena ještě **do konce měsíce srpna** i o víkendech.

čích v Rabí víme, lze odvodit aspoň to, že šlo o činnost nezištnou a obětavou, která byla vedena snahou pomáhat bližním, a proto, jak se sluší a patří, rozhodli jsme se uspořádat pro takové krásné výročí pořádnou oslavu.

Jak už to tak bývá, velké oslavě předchází ještě větší přípravy. Ty začaly již v listopadu loňského roku na Výroční valné hromadě a pokračovaly až do oslav samotných. Na přípravách se hlavně podílel výbor SDH a dále pak někteří naši členové. A nebylo to vůbec jednoduché.....nejdříve určit termín a místo oslav a Slavnostní valné hromady. Vytvořit seznam vyznamenaných a o vyznamenání požádat Okresní sdružení hasičů. Zajistit hudbu, vystavovanou historickou i současnou hasičskou techniku, ukázky slaňování, vyprošťování z havarovaného vozidla, ukázky malých hasičů, vystoupení šermířské skupiny a ohnivě show. Pozvat hosty, nechat vyrobit upomínkové předměty a propagační materiál a v neposlední řadě hlavně zajistit bohaté občerstvení, aby všichni zúčastnění neodcházeli z oslav s prázdným žaludkem a žízni.

Tak to by bylo něco málo k přípravám a teď si Vás dovoluji seznámit se samotným průběhem oslav založení našeho sboru.

Oslavy začaly již v pátek večer Slavnostní valnou hromadou v kulturním domě. Kromě hostů z okolních sborů přijali na naši schůzi pozvání senátor pan Látka, ředitel HZS Plzeňského kraje ÚO Klatovy pan Bucifal a zástupci Okresního sdružení hasičů v Klatovech pan Dlesk a pan Šimáček. Škoda jen, že

zúčastnilo více našich členů.

Celý sobotní program probíhal na náměstí. Odstaroval ho průvod historických praporů městem a položení věnce k památníku padlých.

Vrásky na čele nám ale udělala zpráva, když se velitel dozvěděl, že došlo v Sušici k požáru a všechny jednotky, které se měly zúčastnit s technikou či ukázkami slaňování a vyprošťování, byly při-

volány k tomuto požáru a sem se nedostaví. Museli jsme tedy začít improvizovat a program trochu upravit.

S tím nám obrovsky pomohl pan Laipold z SDH Klatovy, který je zároveň i příslušníkem HZS v Sušici. Tím bych mu chtěl moc poděkovat.

Ukázky začaly představením vysokozdvížné plošiny HZS Plzeň-Slovany. Tato plošina dosáhne až do výšky 37 m. Protože jsme tu ale neměli „kluky“ ze stanice v Sušici, kteří měli předvést slaňování a záchranu osob na laně, tak nám hoši ze Slovan jen ukázali, co tato plošina dovede. Poté za hasiče z SDH Sušice rovnocenně zaskočili ve vyprošťování z havarovaného vozidla hasiči z SDH Srní, kteří sem přijeli původně jen s praporem do průvodu. Také i jim patří velké poděkování za pomoc. Za těmito ukázkami vystoupily děti z SDH Točnick a Švihov.

Byli to ti nejmenší z hasičů, tzv. přípravka. Obě tato vystoupení měla u diváků obrovský úspěch. Následovalo roztopení kotle parní stříkačky z Klatov a jejich ukázka v historických uniformách. Potom jsme se od hasičských ukázek přenesli do období středověku a shlédli jsme představení skupiny historického šermu Rytíři - Žichovice, kteří též sklidili zasloužený potlesk. Na závěr odpoledních ukázek jsme se

představili i my s naší historickou stříkačkou, kde si mohli vyzkoušet pumpování a stříkání i někteří z přihlížejících diváků. Po celé odpoledne nám k poslechu hrála kapela Solovačka, kterou večer vystřídala skupina Skupenství. Ve 22 hodin nám pak představila ohnivou a světelnou show skupina Fireflies z Počezovic. I ta sklidila velký potlesk na otevřené scéně. A pak už jsme se jen bavili, a to až do půlnoci.

Myslím si, že se nám tato akce celkem povedla. Aspoň tak míním dle ohlasů některých spoluobčanů. Hlavně bych chtěl poděkovat všem našim členům, kteří se na přípravě oslav podíleli a také všem sponzorům - Městu Rabí, spolku ROSA, autodopravě Löffelmann, panu Koprdoovi, Obci Volenice a panu Novému.

Za SDH Rabí velitel Václav Hejpetr

RÁBSKÉ KULTURNÍ LÉTO

Letošní oslavu léta jsme začali 20.června koncertem *Volného sdružení horažd'ovických muzikantů a zpěváků*, který se k naší nelibosti nemohl konat venku z důvodu deště, ale i tak jsme si užili krásné a veselé melodie. Jak již patří k rábské tradici, hudebníků bylo opět více než posluchačů. -mj-

RUINFEST - DĚKUJEME VÁM

27. 6. se konal tradiční Ruinfest na hradě Rabí. I přes nepřítel počasi, které zasáhlo snad celou ČR, na hrad

dorazilo 112 platících, cca 30 lidí s volným vstupem a pokud bychom počítali kapely, obsluhu za bary i ty, kteří s festivalem pomáhali, dostali bychom se na 180 zúčastněných, což není špatné číslo. Speciální poděkování patří dvěma slečnám, které přijely z Rokycan a bandě ženských z Pardubic. Doufáme, že jste se na louce dobře vyspaly. Tato akce by se nemohla konat bez přispění mnoha sponzorů a bez nadšení hlavního organizátora Petra Houdka.

Takže ještě jednou díky a za rok na shledanou.

RUINFEST - CELÝ ROK

Rozhodli jsme se pro zajímavý krok: udržet značku Ruinfest ve střehu v průběhu celého roku. Koncerty s přívlastkem PODZIM, ZIMA a JARO se budou konat v přísálí kulturního domu v Rabí, kde je krásný výhled na hrad Rabí, spoustu prostoru a klubová atmosféra. Budeme se snažit zajistit správnou akustiku prostoru,

dokonalé občerstvení a hlavně zábalu. Termíny akcí: **17.10. 2015, 16.1. 2016, 16.4. 2016.** Více na www.ruinfest.cz.

-ph-

Dalším letním koncertem bylo vystoupení *Oplovy dechovky* na náměstí 26.července. Milovníci dobré dechovky se sešli v podvečer a zanotovali si společně se zpěváky. Jen ta kulisa autoparkoviště na náměstí není zrovna to pravé pro koncertování. Další dechová kapela *Solovačka* hrála také na náměstí celé odpoledne při oslavách 130. výročí založení SDH.

DIVADLA NA HRADE

Divadelních představení ve hradu bylo letos opravdu požehnané a jsou u návštěvníků stále v oblibě. Ve dvou

dnech 4. a 5. července jsme zhlédli vystoupení nových ochotníků z Podmokel (*Divadlo z Pošumaví*) s komedií Charleyova teta, kde hrají mladí herci a vedli si velmi dobře. Zkušenými herci jsou ochotníci ze Strašína (*Divadelní spolek Kolár*), kteří sehráli výpravnou pohádku *Dal-skabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert*. Nádherné kulisy, velké nasazení všech herců a téměř profesionální

výkony pobavily všechny diváky. Hrad Rabí připravil tradičně pro své návštěvníky řadu divadelních předsta-

vení, z nichž nejnavštěvovanější jsou nedělní pohádková vystoupení. Zná-má hra F.R.Čecha *Dívčí válka* zavítala v podání sušických ochotníků (*Divadelní spolek Schody*) do hradu 11.července. Více než 150 diváků se náramně bavilo a salvy smíchu byly kulisou tohoto večera. -mj-

Velkým tahákem letošní kulturní scény na hradě byl koncert *Wabiho Daňka* 18. července. Teplý letní večer, vtipný a příjemný zpěvák, krásná hudba, to vše podtrhlo podmanivou letní atmosféru hradu.

V srpnu ještě odjždíme do Českého Krumlova na otáčivou scénu v zámeckém parku na představení *Baron Prášil* a máme ještě několik volných míst.

Děkujeme všem, kteří v letošním horkém létě vystupovali u nás v Rabí a ještě více poděkování patří našim divákům, pro které spolek ROSa a hrad Rabí akce připravují.

-mj-

ZÁJEZD
Čimelice 2015

VÝSTAVA KVĚTIN A ZAHRADNÍCH
DOPLŇKŮ

v sobotu 22.8.2015

- ♣ odjezd autobusu v 9:00 hodin z náměstí v Rabí
- ♣ předpokládaný návrat v 15 hodin,
- ♣ pro účastníky z Čepic a Bojanovic přijedeme.
- ♣ přihlášky a platbu 100,-Kč za osobu na MěÚ Rabí (tel. 376 596 569) nebo v Info/knihovna

Prosíme přihlašte se nejpozději do
20.8.2015.

spolek ROSa a hrad Rabí pořádají

Přemysl RUT & hosté

Markéta Potužáková
Alžběta Procházková

VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA HUDEBNÍ HODINKU
středověkých zpěvů milostných i válečných, z Francie
i Portugalska, z Německa i Čech

SLEPÝ LUČIŠTNÍK
*aneb Co by se u nás zpívalo, kdyby
Žižka pořád nevítězil*

KDY **15. srpna 2015, 16:00**
KDE **konírna hradu Rabí**
VSTUPNÉ **50 Kč / osoba**

Spolek ROSa Rabí a Malá divadelní společnost Kostým Vás zvou na divadelní představení

Hašler! Hašler! Hašler!

*Písničky psané životem
Karla Hašlera*

Cucáte hašlerky? Ale kde se vzal jejich název?

Zpíváte Hašlerky? U mnohých možná nevíte,
že jejich autorem je právě Karel Hašler.

Jak žil Karel Hašler? Koho miloval?
Co všechno uměl? A jak skončil?

Hudební monodrama Vám odpoví!
Nahlédneme do doby První republiky
i nacistického protektorátu.

Uslyšíte nejen známé staropražské
písničky, ale také politické písně tehdejší
doby. Budete překvapení, jak byla politika
První republiky podobná té dnešní.

Hraje a zpívá: Michal Boška
Napsala: Květa Drahokoupilová
Hudba: Přemysl Zíka

**čtvrtek 24. září 2015
od 15 hodin
Klub ROSa č.p.15**

vstupné dobrovolné
<http://www.divadlo-kostym.cz>

Společenství OKO-
LOSTOLA vzniklo
v roce 2008.

Předmětem jeho
zájmu je píseň v širo-
kém rozpětí časovém
(od gotiky po součas-
nost), prostorovém
(z Evropy do Ameriky
i do Ruska) i spole-
čenském

(od písní lidových po autorské,
od duchovních po světské, od
zapomenutých k populárním,
nevyjímaje ani písně pitomé).
Cílem společenství je uvádět
písně všemi způsoby, které jsou
jim vlastní: především samo-
zřejmě při živých setkáních
s posluchači, ale také jako na-
hrávky (např. na právě vydaném
dvojalbu *Písně českého kabare-
tu / české avantgardy*, tedy z let
1910 až 1948) i tiskem (např. ve
dvou rozsáhlých knižních anto-
logiích *Gloria i gaudium* a *Or-
chestrion v hlavě*, připomínají-
cích přes pět set českých písní
od roku 1000 do roku 1989).
Společenství vzniklo
z iniciativy Přemysla Ruta a
Markéty Potužákové, ale za
sedm let se na jeho programech
a projektech podílely desítky
muzikantů, písničkářů, překla-

datelů a dalších spolupracovní-
ků.

Nejlépe se mu daří v malých
divadlech a klubech, kde je
možno se chovat neformálně,
zapomenout na role účinkují-
cích a posluchačů a setkat se při
společném zpěvu. Programy
uváděné pravidelně v Praze ma-
jí svůj okruh stálých návštěvní-
ků, každoročně se však také
vydáváme na místa, kde jsme
dosud nebyli. Jedním z míst je
právě hrad Rabí, kam jsme při-
jali pozvání účinkovat letos v
srpnu.

Celkem má OKOLOSTOLA za
sebou 145 setkání, která se opa-
kují jen výjimečně a nikdy ne
doslova.

Těšíme se na setkání s Vámi
v Rabí. -pr-

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

**sobota 29.8.2015
od 15.00 hod na
Hlinovatkách**

Poklad se skrývá u veliké řepy a tak se potkáme s
dědečkem, babičkou, vnučkou, pejskem.....
Těšíme se na všechny, kdo se chtějí rozloučit s
létem.

ČEPICKÁ POUŤ

Pouť připadla tentokrát na víkend 13.-14. června. Připravovat se ale začala již dávno předem. Nejen v domácnostech, ale i samotná obec žila

přípravami. Není nás tu mnoho, a tak se zapojil téměř každý obyvatel a snad jsme tak alespoň trochu naplnili význam slova "pouť" jako pojem "putovat k sobě".

Víkend byl věnován několika událostem, z nichž již tradiční se stává **Pouťová výstava v galerii U Valdmanů**, která se konala již počtvrté. Tentokrát jsme se snažili oslovit s prosbou o příspěví do výstavy i starší pamětníky, abychom se dozvěděli něco o dávné i nedávné historii Čepic.

Nakonec si návštěvníci mohli po oba dny prohlédnout historickou hasičskou výstroj, hornické uniformy pana Zemana, malby a kresby Jany Valdmanové, fotografie Jaroslava Potužníka, dřevěné výrobky, které zapůjčila paní Heřmanová, staré samorostry pana Valdmana sr., starožitné psací stroje a zemědělské nástroje sebrané z celé vsi, sbírku ručně zdobených kapesníků Jiřiny Kábové a také vyzkoušet její ručně

vyráběná mýdla.

Jeden stůl patřil Jiřině Musilové a jejímu knihvazačství, kde byly představeny v dnešní době již historické nástroje a metody vazeb knih. Několik exponátů zapůjčil také Lubomír Brabec, všechny vztahující se ke sv. Janu Nepomuckému.

Nad starými fotografiemi a kronikami se diskutovalo, vyprávěly se zážitky, Marcela Šubová si dala práci s "tablem", kde jsme se všichni představili jako malí a k nepoznání a v neposlední řadě se prohlížela kronika nová, kterou od roku 2012 píše Hana Sulánová. Stejně jako loni zapůjčil Václav Bublík ze Žichovic sbírku preparovaných ryb, tentokrát se však jednalo o ryby mořské.

To vše bylo obdobou výstav předešlých, co bylo ale nového, bylo zaměření nejen na vzpomínky, ale i na mladou generaci.

Děti tu měly k dispozici improvizovanou střelnici plnou lákavých výher, na jejíž bezpečnost celý víkend bedlivě dohlížel Jarda Lohberger, a velké malířské plátno s barvami, které připravila Dana Vavřenová a které všechny lákalo k nějakému vlastnímu výtvaru. Nakonec bylo plátno zcela pokryté a vzniklý obraz se stane výzdobou hasičské klubovny. K události již tradičně patří i pohoštění zdarma a tak Jirka Valdman nestačil čepovat pivo a Vanda roznášet slané i sladké dobroty. Tahle výstava nikoho svými exponáty neohromuje. Ani to nemá za cíl. Přesto vyzařuje, troufám si říci, že možná víc, než některé renomované. Vztahem k místu, kde žijeme, sounáležitostí a úctou k historii. Za tuhle pěknou atmosféru, která k výstavě již neodmyslitelně patří, vdčíme nejen pořadatelům, vystavovatelům, ale především návštěvníkům, kterých se sešla dobrá stovka, a bez nichž by taková akce neměla smysl.

K pouti patří samozřejmě i **mše**, která se opět konala v slavnostně nazdobené kapličky na návsi v sobotu odpoledne, a sloužil ji za hojné účasti br. Serafín, kapucín z kláštera v Sušici. Sobotní večer pak již patřil tanci a zábavě v hostinci U Polenů, kde jako o život hrála kapela **Orchidea**.

No a v sobotu večer a v neděli už to na

návsi žilo klasickou poutí, střelnice a kolotoč, který lákal ke svezení i leckterého dospěláka (jen ta sedadla byla trochu úzká), hudba, prostě pouťová atmosféra.

Vydána a pokřtěna

V minulém čísle jsme vás informovali, že SDH Čepice bude vydávat vlastní turistickou známku s motivem sochy sv. Jana Nepomuckého. Dnes k tomu dodáváme - známka skutečně spatřila světlo světa a dne **26. června** byla slavnostně pokřtěna u starého mostu za účasti snad všech čepických obyvatel. S potěšením jsme zde uvítali i starostu Rabí, pana Krauchera.

Největší zásluhu na vydání známky má pochopitelně Luboš Brabec, protože nebýt "jeho" sochy, nebylo by co na známku tisknout. Svůj díl zásluhy má i Jiřka Kábová, která s nápadem přišla a vše potřebné ohledně vydání vyřídila. Kdo jiný by měl tedy provést samotný křest, než tito dva zmiňovaní spolu se starostou SDH Láďou Prchalem. Každý z nich pronesl pár milých slov a společně pak naši krásnou známku pokřtili čepickým pivem Patron.

My, Čepičtí, jim tímto moc děkujeme a známce přejeme, ať se dobře prodává. -hs-

3. ROČNÍK SPLOUVÁNÍ OTAVY

Rok se s rokem sešel zas
a už je tu splouvání čas.
Prázdniny jsou na začátku,
vítáme každou posádku.
Vody v řece chybí trochu,
musíš tlačit, milý hochu.
To nám ale nevádí,
všichni si přec poradí.
Stejně si to užijem,
večer v kempu popijem.
Druhý den vyrážíme zas,
další dobrodružství čeká nás.
Nakonec náladu nám maličko
pokazilo jedno bebíčko.
To však odvane čas
a my se těšíme za rok zas.
AHÓJ.

-hlh-

SETKÁNÍ HARMONIKÁŘŮ

11.července jsme se u nás v Čepicích probudili do opravdu krásného letního sobotního rána.

Bylo teplo, slunce svítilo a všude klid a pohoda. Ale to bylo jen zdání, už po deváté hodině se to začalo u hasičské klubovny hemžit a sbíhat. Vždyť dnes je přece setkání harmonikářů v Čepicích! Hasiči vynášeli stoly a židle na terasu i do postaveného stanu. Jako pódium posloužil návěs za kamion, který zapůjčil pan Ludvík Löffelmann. Hasičky prostíraly ubrusy, zdobily je vázičkami s květinami a smejčily, co to šlo. Již od jedné hodiny se začali scházet harmonikáři.

Všichni s dobrou náladou, neboť jak říkají: *"Na setkání v Čepicích se vždycky moc těšíme"*. Bratři Ježkové zapůjčili svou aparaturu a skvěle celou akci ozvučili. Před druhou hodinou přicházeli již první návštěvníci. U vstupu je vítalo usměvavé a osvědčené duo Dáša Karlíková a Blanka Lohbergerová a 60 Kč za vstup tak ani tolik nebolelo. Za chvíli bylo plno. Začátek jako vždy uvedl Jára Šuba, který všechny vřele přivítal a přečetl program. Pak se ujal slova pan Jan Míčka, který celým programem provázel. Jako první zahrála místní skupina - bratři Ježkové, se kterými zazpívala dáma, která dechovku miluje, Lenka Kůsová. Bylo to skvělé spojení a sklidili také zasloužený aplaus.

další účinkující: J. Kostečka, Z. Krýsl, J. Lomen, J. Lhotecký, J. Míčka, Píseční blondáci, Úterníci, V. Hanžl, Kůrovci a J. Polata.

Skvěle se bavili diváci i harmonikáři. Bylo krásně, a tak studené pivo nebo

limo přišlo vhod, ke kafičku napekly místní ženy spoustu sladkostí a v udírně voněly výborné klobásy. Prostě vydařená sobota. Diváci se odebírali k domovům, až když se začalo stmívat a ne jeden z odcházejících pronesl

"Tak na shledanou zase za rok".

-mš-

Potom zahráli a zazpívali postupně

HYDROPIKNIK ANEB LÉTO, JAK MÁ BÝT

Předloni jsme vymysleli způsob, jak přežít velmi teplé letní dny, a to - udělat si piknik přímo v řece. A jelikož se nám to zalíbilo, rozhodli jsme se, že si z toho uděláme tradici. Loni jsme to trochu podcenili, protože jsme si to nechali až na srpen a vzhledem k dosti chladnému počasí celé druhé poloviny prázdnin k

němu nedošlo.

A tak jsme letos nenechali nic náhodě a hned při prvním pěkném počasí jsme se sešli kde jinde, než u vody. Doprospědí řeky jsme si nanosili patřičné propriety a dýchánek mohl začít. Kromě občerstvení všeho druhu, jako jsme měli při posledním našem vodním sezení, jsme to letos ještě vylepšili umístěním grilu přímo do řeky a vytvářením tak chutných specialitek přímo na místě.

I projíždějící vodáci si občas z našeho stolu něčeho uzobli a chválili, jak si umíme to léto užít.

A vo tom to je

-hs-

TÁBOR ČEPICKÝCH MLÁDĚT

Už rok v nás zrála myšlenka uspořádat pro čepické děti letní tábor. Letos jsme tento nápad proměnili ve skutečnost. Jsme moc rádi, že celou akci zaštitil a zařadil SDH Čepice.

V předposledním červencovém týdnu se tedy na místním tábořišti sešlo všech dvanáct zrovna přítomných natěšených dětí. Během pobytu si děti samy vyzkoušely skoro všechny činnosti, které s tábořením souvisí, počínaje stavěním stanů i spaním pod širákem přes vaření na ohni, výlety, posezení u táboráku a denní a večerní hry. Zároveň měly

možnost vyzkoušet si základy jednoduché umělecké kresby pod vedením Janiny Valdmanové. Dle zápalu v očích dětí při každé této činnosti bylo vidět, že si táboření užívají stejně tak jako my dospělí, kteří jsme se jim snažili předat alespoň kousek toho, co jsme kdysi sami zažívali a na co se dnes bohužel zapomíná.

Podle nadšeného ohlasu dětí soudíme, že se nám to povedlo. Takže tábora čepických mláďat

ZDAR, ZDAR, ZDAR a za rok na shledanou.

-hdh-

KONCERT Luboše Pospíšila

V neděli 26.července již druhým rokem zahrál Luboš Pospíšil na minikoncertě, který se konal přímo u Otavy, u manželů Zemanových.

Slyšet jsme tu mohli nejen staré dobré skladby, ale i nové písně z posledního CD. Luboš Pospíšil nezpívá jednoduché, rytmické texty, jeho písně jsou zpívanou poezií, plnou emocí, nutící k zamyšlení. I přesto mnoho posluchačů slova znalo a společně jsme si je i zazpívali. Strávili jsme tak v příjemné atmosféře a při výborném pohoštění

téměř celý večer. -jk-

MLADÍ HASIČI V ČEPICÍCH

Všichni dobře víme, že tady čas léta máme a tedy i čas prázdnin, kdy si děti užívají vytouženého volna po desetíměsíční školní docházce.

A i přes tento fakt se dne 19.7. 2015

mladí hasiči scházejí k prvnímu požárnímu tréninku s takovým nadšením a odhodláním, jako by jim nad hlavami hasičská siréna zněla, která v případě požáru či jiných nesnází dospělé hasiče na pomoc bližnímu svému volá.

Hasičská stříkačka a další vybavení na základně leží, nastartovaný motor stříkačky najevo dává, že za chvíli tady o něco poběží.

Nervozita malých požárníků byla tatam, jen co byl požární útok odstartován. Koš s prvním savcem pod vodou záhy zmizel, vývěva a „plný plyn“ následně přišel. Za pár chvil už voda z proudnic tryská a ne jeden hasič v tu chvíli jásá.

Svatý Florián by určitě radost měl, že v Čepicích nová generace hasičů roste, která by si už teď s menším požárem poradila lehce.

-pd-

MUŠKAŘENÍ

TEXT A FOTO: TOMÁŠ NÁROVEC

Ještě v relativně nedávné době se zdálo, že se v muškaření již nic zásadního nemůže změnit. Snad jen nové materiály použité na výrobu mušek a muškařského vybavení vůbec.

Chytalo se na suchou nebo mokrou mušku, na vzory, které se používaly většinou již koncem 19. století. Samozřejmě se každý muškař, který si také mušky váže, snaží vytvořit nějaký veleúspěšný vzor. Nejlépe univerzální, na který by chytil tu největší rybu z každého počasí a kdy se mu zachce. Jenže takhle to zaplat' pánbůh nefunguje, to by ve vodě za chvíli nezůstala vůbec žádná ryba (a ono to dneska někdy tak skoro vypadá). Proto muškaři používali staré osvědčené vzory mušek, na které se dalo ryby chytit.

Doslova revoluci v muškaření přineslo používání zatížených mušek a hlavně způsob, jak takovou mušku rybám prezentovat. Je to tak zvaná "krátká nymfa", kdy se muška nahazuje proti proudu vody na malou vzdálenost pomocí celkem dlouhého jemného prutu. Tento způsob lovu je velmi efektivní, protože se muška dostává až ke dnu, kde většina ryb hledá potravu.

Velmi brzy se tento způsob lovu rozšířil do celého muškařského světa a protože vznikl u nás, říká se mu "czech nymf" (česká nymfa). Není jistě nezajímavé, že první průkopníci byli na Otavě ve Strakoniciích kolem pana Milana Januse - muškařské legendy. Já jsem v té době rybařil na severní Moravě v Jeseníkách a měl jsem štěstí, že jsem se tam seznámil s rybářskou partou kolem pana Dušana Topolského a s nestorem české rybařiny panem Zdeňkem Šimkem, panem Jaromírem Kudlákem a dalšími. Od těchto osobností bylo možno se mnoho naučit a okoukat, poznat důležité věci o chování u vody a v přírodě vůbec. Také oni zkoušeli tuto novou techniku chytání ryb a bylo jasné, že je to technika možná až

moc úspěšná a bez nějaké seberegulace pro ryby velmi nebezpečná. Mušky pro českou nymfu ze začátku napodobovaly zejména blešivce (to je takový sladkovodní korýšek) a vžil se pro ně výraz "bobeš".

Další nová technika lovu na mušku vznikla ve Francii. Když uslyšíte muškaře jak říká "dneska jsem chytil na francouze", tak chytil touto velmi efektivní muškařskou technikou. Je opravdu hodně efektivní, dokonce se říká "když je v tůni deset ryb, tak na francouze jich jde chytit jedenáct". Musím se přiznat, sám také takto většinou chytám, pokud nevidím sbírat ryby hmyz z hladiny, to potom převážu a chytám na sucho. Pro chytání na "francouze" se používají také zatížené mušky jako při chytání na českou nymfu, dnes zejména zatížené malou kuličkou (korálkem) vyrobenou z nějakého kovu. Může to být třeba mosaz, ale současně se používá hlavně wolfram, který je těžší, a tak dostane mušku rychleji ke dnu a o to při tomto způsobu lovu jde. Zátěžové kuličky se dělají různě barevné od zlaté, nejčastěji používané, ale třeba také růžové, hnědé, černé, každá barva má vzbudit pozornost a vyprovokovat rybu k záběru.

Na chytání ryb je fajn, že nikdy nevíte, co zrovna bude na ryby fungovat. Muška včera úspěšná může dnes úplně propadnout, a tak se musí vždy zkoušet a vymýšlet, jak na ně. Nikdo nemůže říct, že již umí všechno a nic ho na rybách nemůže překvapit, ale to se vlastně netýká jen rybaření, učít se je třeba celý život.

Stremerování je lov na mušku napodobující potěr nebo rybku. Je tedy vhodný pro lov dravých ryb: pstruhů, sivenů, ale také štik a candátů. Jde vlastně o lov přívlačí (třpytkování) pomocí muškařské techniky, uloví se tak větší ryby než na klasickou mušku, protože větší pstruzi dávají zřejmě přednost masitější rybce než hmyzu. Není to však žádné dogma a i opravdu velkého pstruha lze ulovit na úplně malinkou mušku, když má rybář trochu štěstí. Na každý způsob nebo spíše techniku muškaření se používá trochu jiné vybavení, ale o tom snad příště.

pokračování příště

RECEPT

TEXT: FRANTIŠEK PODLOUCKÝ

Léto je časem grilování.

Co a jak grilovat? Grilovat lze ovoce, zeleninu, sýry, uzeniny, různá masa, ryby atd. Každá tato surovina má svůj způsob úpravy a grilování. Dnes Vám popíšu jednoduché úpravy potravin, které zvládne každý.

OVOCE

- různě marinovat v alkoholu, bylinkách..
- způsob úpravy je lepší krátký na hodně rozpáleném grilu.
- grilujeme spíše tvrdší ovoce - ananas, hrušky, banány a jiné.

ZELENINA

- dochucovat - sůl, čerstvý mletý pepř a bylinky (tymiánek, rozmarýn, šalvěj atd.) krájíme na 1/2 cm velké plátky a grilujeme tak, aby byla uprostřed tvrdší na skus - al dente.
- grilujeme cuketu, lilek, papriky, dýně, cherry rajčata atd.

RYBY

- na dochucení sůl, bylinky, citron, bílé víno.
- bylinky v rybě - citronový tymiánek, meduňka, petrželka.

Na grilování je vhodné používat přepuštěné máslo smíchané s olejem - takto připravené máslo se tak nepřepaluje a dobře dochucuje rybu.

MASA

- grilujeme jehněčí, kuřecí, krůtí, zvěřinu, hovězí. Na grilování se hodí jen různé druhy masa (roštěná, hovězí zadní - dobře uležené, vepřová kýta, krkovice, bok, vepřová pečeně)
- dochucujeme bylinkami, čerstvě mletým pepřem, solí. Při nakládání masa je dobré použít něco kyselého (balsamico ocet, citron, víno) - maso bude křehčí = nakládáme do oleje, bylinek, pepře + jak jsem napsal do něčeho kyselého. Já solím buď těsně před grilováním (vepřové, kuřecí), nebo až po ugrilování (hovězí steaky). *Carpe diem*

ZAHRADNIČENÍ

TEXT A FOTO: ING. PAVLÍNA ŠIMÁČKOVÁ

Vážení čtenáři, léto se nám pomalu, ale jistě přehouplo do druhé poloviny a s tím nastává další krásné období, ve kterém nás čeká sklizeň toho, co jsme si na našich zahrádkách vypěstovali. Nutno však poznamenat, že letošní rok byl pro některé rostliny velmi tvrdým oříškem, kdy bylo potřeba věnovat obzvláště velkou pozornost záливce a přístiňování. Je ale pravdou, že jiné rostliny si takové počasí doslova užívají a odměnou pro nás je záplava květů a sladkých plodů. Tentokrát se budeme věnovat tomu, jak se v následujícím období postarat o okrasné rostliny a o ovoce a zeleninu před a po sklizni.

OKRASNÉ ROSTLINY:

Letošní horké léto nám na mnohých místech ukázalo svou moc. Trávníky se zničily zejména na exponovaných staništi kvůli nedostatku vláhy vlivem teplého a suchého počasí, proto bude potřeba na těchto místech v měsíci září založit nový. Začátek srpna je ideálním termínem pro udržování živých plotů - tedy nejvyšší čas pro řez. Je to z toho důvodu, že nově nasazené výhony stihnou dozrát a nebudou poškozeny během prvních podzimních mrazíků.

I nyní platí to, co jsme zmiňovali již v předchozím čísle, tedy, že odstraňujeme odkvetlé květy na květinách, aby mohly lépe nakvétat nové. V případě růží se odstranění odkvetlých květů provádí u prvního pětičetného listu. Rostliny v nádobách pravidelně zaléváme, nejlépe ráno a nezapomí-

náme na hnojiva, ty však během září začneme lehce omezovat (z intervalu hnojení 1x týdně na 1x za 2 - 3 týdny). Více než dusíkatá hnojiva aplikujeme ta, která obsahují více draslíku a to pro posílení pletiv. Konec srpna je pak ideálním termínem pro výsadbu kontejnerovaných jehličnatých rostlin. V průběhu měsíce září je ideální období pro výsadbu cibulovin kvetoucích na jaře.

OVOCE A ZELENINA:

Ovocné stromy prohýbající se pod tíhou dozrávajících plodů je vhodné podepřít, aby se zabránilo vylomení větví a poškození stromu. Předčasně opadané plody sbíráme a také kontrolujeme stav plodů a větví - napadené, nebo poškozené části je potřeba odstranit, aby nedocházelo k jejich přenosu na zdravé části stromu.

Nezapomínejme také na záливku ve skleníku a to hlavně u plodové zeleniny, kdy se však zejména u rajčat vyvarujeme, aby se voda dostala na listy a plody. Listy jsou pak často napadány houbovými chorobami a plody praskají.

Druhá polovina srpna je také ideálním časem pro sklizeň bylinek, jako například bazalky, tymiánu, levandule nebo rozmarýny. Sestřih bylinkám prospěje k tomu, aby krásně znovu obrazily. Ostříhané výhonky se poté nejlépe usuší v temné suché místnosti.

Přeji Vám krásný zbytek léta, bohatou úrodu a těším se na Vás opět v dalším čísle.

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

TEXT: BOHUMIL ZÍKA „KRONIKA RODU ZÍKŮ“

*Kapitola čtrnáctá: Seznamuje čtenáře s programem cirkusu, s artisty a jejich kvalitami
jak mravními, tak i fyzickými*

Tři létající Italové na hrazdě bez sítí přivedli v úžas veškeré diváky, jejich strach vzbuzující salta z jedné hrazdy na druhou přiváděla diváky přímo do extáze.

Syn, dcera a otec. Syn se, jak jsem se později dozvěděl, zabil ve Francii při pádu z hrazdy. Otec s dcerou si pak koupili menší kavárničku v Belgii.

Vysokou školu s koněm předvedl mladý syn ředitele Brčka Fridrich, stejně starý jako já, to jest kolem šestnácti let. Zde ovšem kůň toho mnoho neukázal, musel toho více zachránit dirigent orchestru, neboť kůň nemohl mít v sobě žádný hudební rytmus. To ovšem diváci nevěděli a koně odměnili potleskem. Další číslo bylo opět vynikající.

Šest akrobatů na hrazdách. Myslím, že dnešní sportovci, kteří se zúčastňují olympijských her, toho dokáží daleko více. Poslední číslo do přestávky byli Arabové. Ne však koně, ale opravdoví lidé. Přemety a salta, která předváděli, byla na tehdejší dobu jistě moc pěkná. Nevím však, zda by dnes obstáli mezi našimi gymnasty, asi sotva, to mohu zcela určitě posoudit sám, když si to v duchu porovnám. Ale hlavně děvčatům se títo hoši dost líbili, protože jsme mnohokrát viděli, že se jimi nechávají dobrovolně terorizovat.

Nato následovala přestávka. Během ní byla manéž pokryta silným gumovým kobercem, do něhož se napouštěla voda, až byla celá manéž naplněna do

výše půl metru. Byla to příprava pro tak zvanou Wasserpantomimu (po našem vodní pantomima).

Nyní bude nutné, abych tě, milý čtenáři, předem informoval, jak se tam ta pantomima dostala, vždyť pro cirkus to byla a je věc naprosto netradiční. Cirkus a němohra.

Tehdy totiž cestoval v Říši dobře známý cirkus Jakob Busch. Kdy a kde přišel na nápad uplatnit takovou věc v cirkuse, mi není známo, jistě je však to, že to byl od ředitele Busche dobrý nápad, za který doslova vytřískal pěkný kapitál. V letech 1932 – 33 měl s pantomimou velké úspěchy v Německu. V roce 1934 pak němohru pronajal podniku Knie do Švýcar, když zjistil, že už se stala v Německu moc známou a zastaralou.

Půlmetrová hloubka stačila k tomu, aby mohly plout lodičky, ve kterých seděli herci, baletky a statisté. Děj s časovým nadhledem velmi primitivní. Odehrával se kdesi na dvoře pohádkově bohatého maharadži, kteroužto roli zde hrál sám pan prezident Karel Knie. Hereckého nadání měl asi tolik, co by se za nehet vešlo, zato tím více ješitnosti. Jeho role spočívala v tom, že jezdil, obklopen baletkami v zářícím úboru maharadži. Obecenstvo bylo nejvíce zaujato nádherou, na kterou ještě shora vrhaly reflektory barevná světla a tak „herecké nadání“ pana ředitele moc nevadilo. Celý děj trval asi hodinu, až do konce představení. Naši kluci se rádi ujali role statistů, postrkovali ve vodě lodičky. Bylo příjemné vykoupat se ve vlažné vodě, obzvláště v létě, když cirkus byl plný diváků a teplota uvnitř k nesnesení. K tomu za to dostávali příplatek dvou franků, takže to neměli špatné. Asi tak uprostřed děje vystoupila na protější straně na jeviště polská zpěvačka, která svým krásným hlasem zazpívala píseň „*Herrliche Stadt am Arno Strand*“. Bývalá operní pěvkyně, v této době již starší, přesto však velmi sympatická paní, která se s námi ráda bavila.

Jednoho dne přišel ke mně kamarád Pepík, ten, co dal mulatu Jakobsonovi facku, a povídá mi : „*Hele, Milo, dneska se dívej, jak bude pan direktor pod vodu*“. Víc mi neřekl, a tak nezbylo nic jiného, než si počkat. Řekl jsem to také ostatním kolegům a napnutí jsme čekali, kdy se začne Karel topit. No, to už se chýlil celý děj ku konci. Maharadža vyplouvá se svojí milostenkou na lodičce, asi ji musel předem odněkud vysvobodit, neboť ji vroucně objímal, což se zase moc nelíbilo jeho manželce, která tuto scénku vždy zrakem sokolím ostře sledovala. Vždyť ať byla, kde byla, na tuto scénku, aby ji viděla, si vždycky čas našla.

Tu jsem si vzpomněl na naši dobrou Betynu Jozívkovic, která by jistě tak nevydržela, aby nepovstala a nezakřičela: „*Necháš ji, ty lumpe, nebo na tebe pudu!*“ Jenomže by tu musel být přítomen i pan řídící Toupalík. Ale Maharadža si to pluje po „jezeře“, vlnky se pěkně vzdouvají, najednou se však člunek s maharadžou začal pěkně rychle potápět. Za chvíli se ocitl milý maharadža pod vodou i s milenkou. Ta však měla v sobě švih a dostala se na vodu co by dup. Horší to bylo s Karlem, sice výborným provazolezcem, zato však špatným plavcem. Začal polykat andělíčky. Naši hoši ovšem včas zasáhli, aby se neutopil, vždyť by přišli o „tringeld“, o který jim šlo více než o maharadžu. V tento památný den bylo zpropitné daleko větší. Ovšem skvělé roucho vzalo za své, skrz naskrz promočené. Pantomimu vylepšil Karlův řev, zapomněl, že se hraje němohra a obecenstvo padalo smíchem v domnění, že to patří k ději. Nám už bylo naprosto jasné, co Pepík provedl.

„*Bylo to moc jednoduchý*“, řekl nám pak, „*stačilo, že jsem v tom frmolu vytáhl z člunku zátku*.“

pokračování příště

LEGIONÁŘI Z RABÍ, BOJANOVIC A ČEPIC VE VELKÉ VÁLCE

TEXT: LADISLAV VOKATÝ

pokračování vyprávění o rotě Nazdar ve Francii.

Protože dobrovolníci chyběli, byla rota doplňována zcela nedostatečně. V květnu 1915 byla rota, po částečném doplnění, opět nasazena na německou frontu. I když příslušníci roty byli nesmírně odvážní a beze zbytku splnili svěřený úkol i za cenu vlastního sebezničení, z 250 příslušníků roty zůstalo toliko 75 mužů, rota byla prakticky zničena.

Podstatně jiná byla situace v Rusku, kde v létě 1914 žilo na ruském území více než 10 000 Čechů s rakousko-uherským občanstvím.

Krajanské komunity byly soustředěny především ve velkých městech jako Petrohrad, Kyjev nebo Moskva. Zatímco Češi ve Francii podporovali spíše republikánské názory na státní uspořádání a po vypuknutí války si přáli vytvoření samostatné „České republiky“, mezi ruskými Čechy převažovaly názory slovanofilských monarchistů a za podpory domácího radikála K. Kramáře podporovali myšlenku českého království státoprávně spojeného s Ruskem.

Po vyhlášení války Rusko získalo značné úspěchy a jeho armády postoupily hluboko do tehdy rakouského území /Halič/, a tak mnoho rakouských vojáků české národnosti bylo zajato. Z ruských občanů české národnosti dobrovolníků a částečně z českých zajatců – vojáků rakouské armády, kteří přešli do ruského zajetí, se počala tvořit „Česká družina“ rozdělená na menší útvary.

Válečných zajatců české národnosti přibývalo, ku příkladu 3. dubna 1915 přešla do ruského zajetí i část 28. pěšího pluku pražského. Životní podmínky v ruském zajetí nebyly vůbec jednoduché, panovaly velmi nuzné životní poměry spojené s vysokou úmrtností a neskýtaly jistotu přežít válku. Když se rakouské úřady dozvěděly o vzniku České družiny na Rusi, považovaly všechny rakousko-uherské státní

občany sloužící v carském vojsku za zrádce a zběhy a takto se s nimi zacházelo, při zajetí byli bez soudu popraveni. I přes toto značné nebezpečí, růst národního uvědomění, zahraniční činnost T. G. Masaryka, v té době již ve Švýcarsku a ve Francii, ovlivňovalo část zajatců natolik, že vstupovali do řad České družiny, která se postupně zvětšovala.

V lednu 1916 probíhala reorganizace družiny na střelecký pluk, ale to vše jako součást carské armády. Naproti tomu sílil vnitřně konsolidovaný Masarykův zahraniční odboj působící ve Švýcarsku a ve Francii a tlak na carskou vládu, která nakonec povolila v květnu 1916 rozšíření střeleckého pluku na Československou střeleckou brigádu, která ke konci čítala 6 000 mužů.

Díky Masarykově soustavnému úsilí se podařilo sjednotit myšlenkově různé společné proudy a došlo k jednotné podpoře Masarykova exilového demokratického a republikového hnutí. Přesto carská vláda byla stále zdrženlivá k uznání samostatného československého vojska na Rusi.

V březnu 1917 Rusko zasáhly mimořádné revoluční události, které změnily mezinárodní situaci, ale také otevřely dveře T. G. Masarykovi a jeho Národní radě, které s určitým časovým odstupem umožnily výstavbu skutečného československého vojska na ruském území. Ještě v březnu 1917 byla ustanovena nová tzv. Prozatímní vláda, zemi pohltila revoluce a všeobecný chaos. Zatímco obyvatelstvo doufalo v rychlé vystoupení Ruska z války, Prozatímní vláda se rozhodla zůstat součástí Dohody a pokračovat v boji proti Německu a Rakousko-Uhersku na straně Francie a Velké Británie, avšak situace se jí začala rychle vymykat z rukou.

Začaly vznikat v porevolučním Rusku tzv. Sověty, které začaly prosazovat mnohé radikální požadavky, mezi jinými uzavření míru s Ústředními mocnostmi, / Rakousko-Uhersko, Německo /. S ohledem na vzniklou situaci

byla na shromáždění delegátů československých politických sil v budově kyjevské univerzity schválena rezoluce, ve které byla Masarykova Národní rada v Paříži uznána za jedinou vrcholnou politickou reprezentaci československého odboje doma i v zahraničí a těžiště bylo přechodně přesunuto z Paříže do Petrohradu.

Nastal celkový pokles bojové morálky carské armády, který Prozatímní vládu značně znepokojoval, dokonce se vyskytly případy „sbratřování ruských a německých vojáků mezi utichlými zákopy“. I přesto Prozatímní vláda uvažovala využít masy českých zajatců z rakousko-uherské armády pouze jako levnou pracovní sílu v průmyslu a vytvoření velkého legionářského vojska na svém území nebyla v květnu 1917 příliš nakloněna. Masaryk navrhoval jako náhradní řešení přesun všech dobrovolníků a také vojáků z Ruska do Francie, s čímž francouzská vláda souhlasila, jednalo se asi o 30 000 Čechoslováků. Situace se však náhle změnila, ruský ministr války se pokusil vyřešit rozklad carské armády naplánováním velké ofenzivy proti rakousko-uherským vojskům na středním úseku fronty, ke které potřeboval ke splnění tohoto náročného úkolu každého vojáka.

Nadcházející Kerenského / ruský ministr obrany / ofenziva skončila sice neúspěchem, ale na malém úseku v bitvě u západoukrajinského místa Zborov československá střelecká brigáda dosáhla proti rakousko-uherskému vojsku značných úspěchů. Zúčastnilo se jí 6 československých střeleckých praporů, které přešly do útoku na opevněné rakouské pozice jihozápadně od Zborova po mohutné dělostřelecké přípravě a sice kolem deváté dopolední hodiny dne 2. července 1917.

pokračování o bitvě u Zborova v příštím čísle

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ

TEXT A FOTO: MUDR. PAVEL VOSKA

Finis coronat opus

Konečně tedy na to došlo a já sedím a píšu svůj poslední článek do rubriky „Zkazky starých zbrojnošů“. Jak říká můj vzácný švagr Míra Duda, že „každý koze jednou přejde bzíkání“, tak i mně už došla „šťáva“. A není se co divit.

Napsal jsem těch blbostí celkem 30 a je to už neuvěřitelných 5 let, co každé dva měsíce usedám k počítači a vycucávám si je doslova z prstu. Dost jsem se s tím natrápil, ale musím říct, že ve výsledku to byla vždycky práce radostná a přinášela mi osobní uspokojení.

Jako červená nit se v nich, jak pevně doufám, táhl a odrážel můj vztah k tomuto městu, jeho obyvatelům a vůbec všemu, co s Rabím souvisí. A i když už dávno nejsem rábským občanem, tak pořád zůstávám Rábčanem a to je myslím víc než co jiného. Konec konců ani nemohu jinak. Vždyť všichni moji předci po meči i po přeslici v Rabí žili, pracovali, trápili se a radovali po více jak 150 let. Z nich tu žije už jen moje sestřenice Hilda Zachů a její dcera Dana Heřmanů a její potomci, které reprezentují šestou a sedmou generaci rodu Kořených. Z Vosků po pěti generacích už zde trvale nežije nikdo. To je mimo jiné nezbytná daň společenských změn ke kterým došlo v průběhu zejména konce 20. století, tak bohatého na převratné události.

Rodina Vosků provozovala od nepaměti zemědělskou činnost v domku č. 36 v Židovnech. K tomu patřilo několik málo hektarů polností a luk, tak akorát na přežití. Podle zavedených zvyků měl „grunt“ zdědit nejstarší syn, tj. můj táta, ale dědictví se vzdal ve prospěch své sestry Marie. Dostal od-

stupné 10 tisíc, které ale obratem ruky půjčil do podnikání svému mladšímu bratru Jindřichovi, který dostal takzvané školy. Byl absolventem průmyslovky ve Volyni a posléze vybudoval prosperující tesařskou firmu v Praze. Na začátku padesátých let byl ale pro potíratelnou činnost odsouzen na 10 let do Jáchymova a celý majetek mu byl zabaven. Teta Anežka pak se třemi malými kluky přežívala v chatě v Mokropsích, která byla napsána na ni a nepodléhala konfiskaci.

Dlužno říci, že strýc byl v šedesátém osmém plně rehabilitován, byly mu vráceny nemovitosti, které měl v Praze a až do důchodu pracoval ve stavebnictví, jako ostatně všichni jeho synové. Když byl ještě zavřený, byli kluci párkrát o prázdninách u babičky v Rabí na výkrmu a vždycky to bylo něco jako tornádo. Kromě toho, že přinesli pro nás tehdy neznámý sport, takzvaný bandy hokej neboli bendák, který se posléze dlouho provozoval na Hlino-
vatkách, vymýšleli různé dobré hry, jako že jsme od silnice háky na vydlabávání plevelů harpunovali velrybu představovanou na dvoře stojícíma neckama. Z necek pochopitelně za chvíli litaly třísky, samozřejmě k velké „radosti“ všech. Teta Máňa, která zůstala na chalupě, se brzy vdala za strýce Josefa Převrátila. Ten pocházel z Hudčic na Příbramsku a byl vyučeným kameníkem. Řemeslo ale neprovozoval a živil se všelijak. Ze všech profesí, které vystřídal, mu asi nejlíp seděla pozice pojišťovacího agenta, na ukecávání lidí byl opravdu dobrý. Byl taky velkým spekulantem. Za války tzv. keřasil se zemědělskými přebytky a posléze kupoval věci s úmyslem prodat je se ziskem. V době

televizního boomu měl několik televízí, dva psací stroje, auto značky Oktavia a jiné věci, ve kterých měl uložený majlant, protože úsporám po měnové reformě moc nevěřil. Když pracoval v Sole v Sušici, měl opravdu krásnou sbírku zápalkových nálepek, kterou rovněž dobře zpeněžil. V chalupě, ve které zůstal s tetou sám, protože jediné dítě, dcerka, zemřela krátce po porodu, nechával vše při starém. Koupelnu tam neměli, ale celou chalupu obehnal soklem ze žulových kvádrů, kde mohl uplatnit svou kamenickou profesi. Díky strýcově sestře, která žila v USA a posílala mu dolary, se u Převrátilů místo jinde obvyklé žitovky pila pravá Douwe Egberts z Tuzexu a opravdu se s ní nešetřilo. Převrátil k Rabí moc nepřilnul, a tak i přes mírný tetin odpor chalupu prodal a koupil jinou ve svých rodných Hudčicích. Její rekonstrukci ale začal podobně jako tady, tedy obložením žulovými kvádry. Věnoval se tam pěstování králíků, angoráků na vlnu. Měl jich asi 120, a tak měla teta v důchodu o práci postaráno.

Svůj první článek do RN jsem věnoval Židovněm a vlastně v Židovnech zase končím. Jen tak pro zajímavost. Bydleli tam tři z mých čtyř pradědečků: Josef Karhan v č. 95, Jakub Vachoušek ve 104, Antonín Voska z č. 36 a v čísle 105 bydlel můj děda Kořený s rodinou, než se odstěhoval za práci do Haliče.

Kruh se tedy spojil, a tak je jen doře, že tento díl celý cyklus uzavírá, neboli jak říkají latiníci, finis coronat opus.

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

INFORMACE od starosty města

Čas prázdnin je ve své druhé polovině. Mnozí z Vás mají svou dovolenou za sebou a někteří před sebou. Okurková sezona je v plném proudu a tohle vžité označení období prázdnin nabývá na významu. Okurková sezona je znát i zde na úřadu, a proto máme trochu času věnovat se úkolům státní správy, kterou zde mimo jiné zajišťujeme. Správní řízení, důchody a opatrovnictví je běžná rutina, která je občas komplikována úředním šimlem, který je na každém dotčeném odboru státní správy trochu jinak chovaný. Přidáme-li výkazy, vyjádření a různé požadavky orgánů státní moci, je tu občas nesmyslný koktejl různých úkonů, jen aby byl již tak nepřehledný právní systém akceptován. Celé výše popsané je zhruba 1/3 práce zde na úřadu. Když pomíneme státní správu, tak co bylo před obdobím prázdnin započato, nachází se ve stavu mírného vzduchoprázdna. Pokud nejsou projektanti na dovolené, jsou zaneprázdnění, úředníci čerpají potřebnou dovolenou a lidé různých profesí se snaží utrhnout kus volna. Přesto jedeme dál.

- Čekáme na vypracování projektu na zhotovení odběrného místa pro připojení kulturních akcí na elektrickou energii.

- Projektová dokumentace na připojení vrtu HV2 je již hotová a čeká se na stavební povolení. - Oprava vodovodu v Rabí je již zčásti papírově hotová, dílčí problémy je třeba dořešit, aby se v září mohla zhotovit.

- Projekt na zhotovení osvětlení stávajícího přechodu u hotelu Atawa je zahájen. A částka 120 tis. od nadace ČEZ je připsána na účet.

- Podrobnosti ohledně osvětlení náměstí byly konzultovány s ČEZ.

- Projektová dokumentace na zastávky v Bojanovicích je na počátku.

- Nákup pozemků pro přístup na zastávky je před podpisem smluv. Zabránění v přístupu na naše budoucí pozemky v těchto místech je v řešení.

- V Bojanovicích došlo k úpravě terénu v okolí potoku.

- Nové kontejnery na tříděný odpad jsou již na svých místech a prostory pod nimi jsou opravovány, tak aby se nechala zajistit čistota kolem.

- Údržba zeleně je již zahájena novou sekačkou Walker ke spokojenosti nás všech. Plochy jsou upravovány tak, aby se daly sekat touto technikou bez křovinořezů.

- Hlinovatky doznaly opět pár změn k lepšímu a spousta práce nás tam ještě čeká.

- Z důvodů splnění požadavků krajské hygieny (osvětlení prostor) jsme provedli výmalbu školky.

- Byl řešen podnět na opravu mostu v Čepicích, který je v majetku kraje.

- Z Hasičského záchraného sboru Plzeňského kraje jsme požádali o převod osobního dopravního automobilu z nepotřebného majetku. Automobil bude dočasně sloužit výjezdové jednotce města Rabí a posléze potřebám MěÚ Rabí.

A z důvodu okurkové sezóny Vás nebudeme více zatěžovat. Ostatně požadavky, dotazy a připomínky občanů jsou řešeny neustále a tím je více než jasné, že okolí Vám není lhostejné.

Miroslav Kraucher

úprava povrchu pod kontejnery

úpravy na Hlinovatkách

Narodili se

15.6. Jaroslav Hreňák Rabí

Blahopřejeme k narození dítěte.

Zemřeli

MUDr. František Jiřík Písek

Anna Šimerová Čepice

Irena Maršálková Rabí

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Oslavenci v září 2015

75 let Dražka Miloslav Čepice

70 let Dupal Bohumil Rabí

Oslavenci v říjnu 2015

65 let Pavelcová Marie Bojanovice

70 let Rendl Miroslav Rabí

Přejeme hodně zdraví a štěstí.

ZPRÁVY Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Usnesení č.6/2015

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 17.6.2015 od 18 hodin v zasedací síni v Rabí č.p. 57
Počet přítomných zastupitelů 7, dva omluveni-p. Boltík a p. Nový
ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. P. Houdka a p. L. Pretla a zapisovatelku p. Evu Duškovou.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

2) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje do návrhové komise p. Marii Jamrichovou.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

3) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje následující program ustavujícího zasedání.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

4) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr prodat p.p.č. 415/38 v k.ú. Rabí manželům Koukolovým z důvodu sjednocení pozemků určených k výstavbě.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

5) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje prodej části p.p.č. 123/29 v k.ú. Rabí panu Nyergesovi Karolu a paní Nyergesové Růženě. Prodej je schválen po předchozím uveřejnění záměru ze dne 22.5.2014*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

6) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zhotovitele opravy odvodnění komunikace v Čepicích - firmu Swietelsky stavební s.r.o. - Odštěpný závod Dopravní stavby ZÁPAD, Železničářská 1234/79, 312 00 Plzeň za nejnížší nabídkovou cenu 120.250,00 Kč bez DPH a pověřuje starostu podpisem smlouvy se zhotovitelem.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

7) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za r. 2014 s výrokem - bez výhrad*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

8) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje závěrečný účet Města Rabí a účetní závěrku za rok 2014.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

9) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zprávu o přezkumu hospodaření Svazku obcí Pošumaví za rok 2014 s výrokem - bez výhrad.*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

10) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí finanční dotace z rozpočtu Plzeňského kraje do rozpočtu obce ve výši 40.000 Kč a pověřuje starostu Města Rabí podpisem smlouvy. (Příspěvek na věcné vybavení z rozpočtu kraje pro JSDHO.)*

Výsledek hlasování: Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

11) *Zastupitelstvo města Rabí schvaluje nákup techniky na sečení trávy – sekačka Walker Mowers MTGHS 23 se zdvihem zásobníku do výšky 175 cm a záběrem 107 cm. Za cenu 285.000 Kč bez DPH tj. 344.850,00 Kč s DPH 21% a zároveň navyšuje §3745 v položce 6122 stroje, přístroje a zařízení o částku 344.850,00 Kč*

JEŠTĚ OHLÉDNUTÍ ZA SRAZEM PŘÍZNIVCŮ VOZŮ TATRA V BOJANOVICÍCH - 3. 6. 2015

ROZPIS ZÁPASŮ FK BUDĚTICE 2012

DEN	DATUM	KDE	ODVOZ	ZAČÁTEK
sobota	8.8.	Žihobce - Budětice <i>hřiště Žihobce</i>	autobus 15:50	17 : 00
sobota	15.8.	Budětice - Velhartice <i>hřiště Hradešice</i>		10 : 00
sobota	22.8.	Plánice - Budětice <i>hřiště Plánice</i>	autobus 14:35	16 : 00
sobota	29.8.	Budětice - Dešenice <i>hřiště Rabí</i>		17 : 00
sobota	5.9.	Velké Hydčice - Budětice <i>hřiště Velké Hydčice</i>	autobus 15:35	17 : 00
sobota	12.9.	Budětice - Švihov <i>hřiště Rabí</i>		16 : 00
neděle	20.9.	Janovice B - Budětice <i>hřiště Janovice</i>	autobus 14:50	16 : 30
sobota	26.9.	Budětice - Chudenice <i>hřiště Rabí</i>		16 : 00
neděle	4.10.	Bezděkov - Budětice <i>hřiště Bezděkov</i>	autobus 14:20	16 : 00
neděle	11.10.	Zavlekov - Budětice <i>hřiště Zavlekov</i>	autobus 13:50	15 : 00
sobota	17.10.	Budětice - Mochtín B <i>hřiště Rabí</i>		15 . 30
neděle	25.10.	Svěradice B - Budětice <i>hřiště Svěradice</i>	autobus 13:05	14 . 30
sobota	31.10.	Budětice - Železná Ruda <i>hřiště Rabí</i>		14 . 00

KalČofuß

Pivní turnaj dvojic v nohejbale a stolním fotbálku

19. 9. 2015 - 11:00

Fotbalové hřiště v Rabí

Přihlášky na tel. 736 657 093

Mini-turnaj pro HOLKY pouze ve fotbálku

Občerstvení zajištěno

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa

Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktorka: Eva Dušková

Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137

rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz

Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková

Grafická úprava: Eva Dušková

Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.

Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

E-noviny, **ke stažení** a odebírání také na webu: www.mestorabi.cz/rabske-noviny

Uzávěrka příštího čísla je **30. září 2015**